8

ஜெபம்

தெய்வீக வழிநடத்துதல், 2

கிதியோனின், மயிருள்ள தோலை நினைவுக்குக் கொண்டு வாருங்கள். நாம் வழிநடத்துதலுக்காக ஜெபிக்கின்றோம், நாம் தேவனுடைய பதில்களுக்காக கண்ணோக்க வேண்டும். தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்டுப் பதில் அளிக்கின்றார் என்ற காரணத்தினால் ஜெபம் வல்லமை நிறைந்ததாக இருக்கிறது. வல்லமை நிறைந்த தன்மை என்பது இலகுவில் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு, தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதுதான் ஜெபத்தைக் குறித்த உண்மை நிலையாக உள்ளது. வேத வசனங்களில் தேவன் மிகவும் அரிதாகவே, அன்றாடம் குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்தார். அவர் நம்மை நமது உணர்வுகளினால் வழிநடத்துவதில்லை. நாம் ஜெபிக்கின்றோம். நாம் தேடுகின்றோம். நாம் காத்திருக்கின்றோம். நாம் ஊழியம் செய்கின்றோம். நாம் தேவனை நம்புவதால் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை வைக்கின்றோம். நாம், பதில் அளிக்கப்பட்டதற்கான அனுபவப் பூர்வமான, அறிவியல் பூர்வமான ஆதாரம் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. நாம் தரிசித்து வாழாமல் விசுவாசித்து வாழ்கின்றோம். நாம் ஆதாரத்தினால் வாழாமல் நம்பிக்கையினால் வாழ்கின்றோம். நாம் - ஜெபத்தினால் கூட - தேவனை மேலாண்மை செய்ய இயலாது. நாம் தேவன் மீது நம்பிக்கை வைக்க, ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க, நம்பிக்கை கொள்ள மற்றும் கீழ்ப்படியக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். யாரேனும் ஒருவர் மீது விசுவாசம் கொண்டிருத்தல் என்பது அந்த யாரோ ஒருவருக்கு உங்களையே கொடுத்தல் என்பதைப் போன்றதாகவே உள்ளது. நாம் ஜெபிக்கையில் விசுவாசித்தல் என்பது நம்மையே அந்த வேண்டுகோளில் முதலீடு செய்தலாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது, "இருளுக்குள் சீழ்க்கை அடித்துக் கொண்டு செல்லுதலாக" இருப்பதில்லை - இது, "வெளிச்சத்தை நோக்கி நடந்து செல்லுதலாக" இருக்கிறது. ஜெபத்தின் குறிக்கோளானது அதன் மதிப்பைத் தீர்மானிக்கிறது. நாம் தேவனில் விசுவாசம் கொள்ளுகின்றோம்.

தேவன், "எனது வாழ்வு முழுவதற்கும் பூரணப்பட்ட ஒரு சித்தத்தைக்" கொண்டுள்ளார் என்று நம்புதல் என்பது நவீன காலத்தின் மத எதிர்ப்புக் கொள்கையொன்றாக உள்ளது. வேதாகமத்தில் சிலர் தங்களின் பிறப்புக்கு முன்னதாகவே தேவனால் அழைக்கப்பட்டு இருந்தார்கள்: எரேமியா, யோவான் ஸ்நானன், முதலியோர். ஆயினும் இது விதிவிலக்காகவே உள்ளதே தவிர, விதியாக இருப்பதில்லை. பல இளம் மக்கள், தாங்கள் பிறப்பதற்கு முன்பாகவே தேவன் தங்களுக்காகக் கொண்டிருந்த திட்டங்களை,

நாடி அடைகின்றார்கள். இந்தக் கருத்தானது நல்ல மனவிருப்பங்களைக் கொண்டிருப்பினும், இது மிகப் பல பிரச்சனைகளைக் கொண்டுள்ளது.

இந்தக் கருத்தானது விசுவாசத்தின் வாழ்வுக் கால சாதனையைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுகிறது. விசுவாசத்தின் தந்தையான ஆபிரகாம் நமது முதன்மையான உதாரணமாக இருக்கின்றார். அவர் தேவனால் அழைக்கப்பட்டபோது, அவருக்கு ஒரு சாலை வரைபடமோ அல்லது, அன்றாடம் குறிப்பிட்ட வேலை செய்யும்படியான விவரித்தலோ தரப்பட வில்லை. அவர் தமது விசுவாசத்தின் கைகளைத் தேவனுடைய கரங்களில் வைத்தார், அவ்வளவே. விசுவாசமுள்ள மக்களின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிப்பதற்குத் தேவன் வருகின்றார், ஆனால் அன்றாடம் செய்ய வேண்டிய திட்டவட்டமான செயல்களுடன் வருவது இல்லை - அவர் நம்மோடு, நம் அருகில் நடக்க வருகின்றார். என்ன ஒரு உன்னதமான சிலாக்கியம்!

தேவன் நம்மோடு நடக்கின்றார் என்று அறிதலானது நாம் பயத்தினால் முடக்கப்படுவதிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்கிறது. ஒரு தவறான முடிவு, ஒரு மோசமான தவறு நமது வாழ்வை என்றென்றுமாக அழித்து விடாது. தாவீது "உருண்டோடும் வண்டியை ஓட்டிப் பயணித்துக் கொண்டிருந்த" ["riding a roller coaster"] வேளையிலும் கூட, தேவன் அவரோடு நடந்தார். ஆபிரகாமின் பல தவறுகளுடனும் கூட, தேவன் அவருக்கு உண்மையான வராகவே நிலைத்து நின்றார்: லோத்து, சாராளைப் பற்றிப் பொய் கூறுதல், சண்டையிடுதல், இஸ்மவேல். நாம் தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாய் இல்லாதபோதும் கூட அவர் நமக்கு உண்மையுள்ளவராக இருக்கின்றார்! பேதுரு [அதற்குமுன் இயேசுவை] மறுதலித்து இருந்தாலும், பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று இன்னமும் பிரசங்கித்தார்! தேவன் எப்போதும் நமது அருகிலேயே, நமது நன்மைக்காகச் செயல்படுகின்றார் (ரோமர் 8:28). நமது தேவன் புதிய தொடக்கங்களின் தேவனாக இருக்கின்றார்! என்ன ஒரு தேவன்! என்ன இரக்கம்! ஊதாரி [மக்]கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலுக் காகவும் ஊழியத்திற்காகவும் இல்லம் திரும்ப முடியும்! தோல்வி என்பது [நம்] உலகத்தின் முடிவாயிருக்கக் கூடாது!

நாம் சுயாதீனத்தில் பக்குவம் அடைய வேண்டும் என்று தேவன் அனு மதிக்கின்றார். தேவன் அடிமைகளை விரும்புவதில்லை - அவர் புத்திரர் களைக் கொண்டிருக்க விரும்புகின்றார். தேவன் இயந்திர மனிதர் களையல்ல - ஆனால் பொறுப்புள்ள பரிசுத்தவான்களைக் கொண்டிருக் கவே விரும்புகின்றார். கிறிஸ்தவமும் ஜெபமும் உறவுமுறைகளை உள்ளடக்குகிறது. நாம் தேவனுடைய சித்தத்தில் அன்புகூர்ந்து வாழ்கையில், நாம் தேர்ந்துகொள்ளுதலை ஏற்படுத்த அவர் நமக்குச் சுயாதீனத்தைக் கொடுக்கின்றார். இதுவே தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் அர்த்தமாக - நமது இருதயங்களில் தேவனுடைய சட்டமாக உள்ளது. தேவனுடைய சித்தத் தைச் செய்வதற்கு உண்மையான விருப்பம் கொண்டுள்ள வகையிலான நபராகுதல் என்பதோடு ஒப்பிடுகையில் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பகுத்தறிதல் என்பது மிகச் சிறிய பணியாகவே உள்ளது.

பின்வரும் விளக்கங்ளைக் கவனியுங்கள். திருமணம் செய்து கொள்வதில், ஒரு இளைஞர் நல்லவர்களாக உள்ள இரு கிறிஸ்தவப்

பெண்களில் ஒருத்தியைத் தேர்வு செய்ய வேண்டியிருக்கலாம். ஒரு புதிய பிரசங்க மேடையைத் தேர்ந்துகொள்வதில், ஒரு பிரசங்கியார் இரு சபைகளில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்தாக வேண்டும். தேவன் திட்டவட்ட மான பதிலைக் கொடுத்திருந்தாரென்றால், கீழ்ப்படியாமல் போவதென்பது பாவமாயிருக்கலாம்! தேர்ந்துகொள்ளும்படிக்குத் தேவன் நம்மை அனு மதிக்கின்றார். நமது தேர்ந்து கொள்ளுதல்களில் இருந்து மிகச்சிறந்த வகையில் செயல்பட அவர் வருகின்றார். தேவன் ஒரே ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை அல்லது ஒரே ஒரு பிரசங்க மேடையையே நமக்கு நியமித்துள்ளார் என்று பலர் நம்புகின்றார்கள். வாழ்க்கைத் துணைவர்களில் சிலர் தவறானவர்களாய் இருப்பார்கள். சில சபைகள் தவறானவைகளாக இருக்கலாம். நாம் கிறிஸ்துவைப் போன்ற பண்புகளை மேம்படுத்த முயற்சி செய்தால் - நமது தெரிவுகள் எதுவாயிருப்பினும் - தேவன் நம்மை ஆசீர்வதித்து நம்மை பயன்படுத்துகின்றார்! இதுவே ஜெபத்தின் உண்மை யான மகிமையாக உள்ளது! தேவன் நமது வாழ்வு முழுமைக்குமான திட்டங்களைக் கொண்டிருப்பாரென்றால், நம்மில் பலர் அவற்றை உயர்நிலைப் பள்ளியை விட்டு வெளியேறு முன்பாகவே சேதப்படுத்தி விட்டோம். தேவன் நம்மை வயது வந்தவர்களாயிருக்க அனுமதிக்கின்றார். சில வேளைகளில் எனது தந்தை திட்டவட்டமானவராய் இருந்தார், ஆனால் பெரும்பாலான வேளைகளில் அவர் எனது முடிவுகளுக்கு என்னையே பொறுப்பேற்கும்படி செய்தார். அவர் எப்போதுமே என்னிடத் தில், அவர் எனது முடிவுகளை மதிப்பதாகவும் அவற்றில் பெரும்பாலான வற்றை நான் மேற்கொள்ளுவதில் எனக்கு உதவுவதாகவும் கூறினார். இது ஒரு உறவாக உள்ளது. தேவன் தமது கிருபையில் எனது “குழப்பமான வாழ்க்கைக்குள்” வந்து அதில் சிலவற்றை ஏற்படுத்த மனம் விரும்பி கீழே வந்து சேர்ந்தார் என்பதில் நான் மகிழ்வடைகின்றேன். இதுவே ஜெபத்தின் வல்லமையாக உள்ளது! இதுவே தேவனுடைய மகிமையாக உள்ளது.

ஜெபத்தின் அபாயம்

அப். 12:1-17

“அவன் ன்பேதுருதி ..., மாற்கு என்னும் பேர்கொண்ட யோவானுடைய தாயாகிய மரியாள் வீட்டுக்கு வந்தான்; அங்கே அநேகர் கூடி ஜெபம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள் ... அவர்கள் கதவைத் திறந்தபோது அவனைக் கண்டு பிரமித்தார்கள்” (அப். 12:12-16).

ஆங்கில மொழியில், “human,” [மனிதம்], “humor” [நகைச்சுவை] and “humility” [தாழ்மை] என்பவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய வார்த்தைகளாக இருக்கின்றன. இவை மூன்றும் அப். 12ல் செயல்விளக்கப் படுத்தப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவர்கள் மனிதர்களாய் இருக்கின்றார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் சில வேளைகளில் நகைச்சுவை உணர்வுடன் இருக்கின்றார் கள். நமது கிறிஸ்தவ தோல்விகள் நம்மைத் தாழ்த்துகின்றன. இவை யாவும் ஒன்றாய் இணைந்து செல்லுகின்றன.

ஜெபம் அபாயமானதாக உள்ளது. நாம் இந்த சத்தியத்தை தவறவிடச் சாய்கின்றோம். ஜெபம் வல்லமையாக ... தேவனுடைய வல்லமையாக உள்ளது. ஜெபிக்கின்ற மக்களுக்கு மாபெரும் விஷயங்கள் நடைபெறு கின்றன. நாம் கேட்கும்போது பெற்றுக் கொள்ளுகின்றோம்! நீங்கள் கேட்பது பற்றி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்! நாம் யாவருமே எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். “ஜெபத்தின் அபாயம் எது?” அது பெலனுள்ளதாயிருக் கிறது! நாம் அதை எதிர்பார்க்காத பொழுதிலும் கூட அது பெலனுள்ளதா யிருக்கிறது! ஜெபத்தில் கூடுதல் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள் - நீங்கள் கேட்பதை பெற்றுக் கொள்ளலாம்!

ஜெபத்திற்கு ஒரு எதிர்பாராத பதில்

நாம் அப். 12:1-17ஐ மறுபடியும் வாசிப்போம். (1) சபையார் ஜெபிக்கக் கூடினார்கள். இது நல்லது. யாக்கோபு ஏரோதினால் வெட்டுவிக்கப்பட்டு ரத்த சாட்சியாக மரித்திருந்தார். பஸ்கா பண்டிகையைத் தொடர்ந்து மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்காகப் பேதுரு சிறையில் அடைக்கப் பட்டிருந்தார். சபையார் யாவரும் ஜெபிக்கக் கூடியிருந்தார்கள். (2) தேவனிடம் ஜெபங்கள் ஏறெடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் சரியான நபரிடமே சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனை நோக்கி அழைத்தார்கள். அவசரமும் சார்ந்திருத்தலும் அங்கிருந்தது. அவர்கள் இரவு முழுவதும் ஜெபிக்க வேண்டியிருந்தது. நம்மை ஜெபிக்க வைப்பது எதுவாக இருக்கும்? துன்புறத்தப்படுதலா? தோல்வியா? (3) ஜெபம் திட்டவட்டமானதாக இருந்தது. ஒரே ஒரு விருப்பம் மட்டுமே இருந்தது - பேதுருவின் விடுதலை.

மிக அதிகமான ஜெபங்கள் மிகவும் துல்லியமற்றவைகளாகவும் பொதுவான வைகளாகவும் இருக்கின்றன. இதுவோ, ஒன்றுபட்ட, அவசரமான ஜெபத்தின் தெளிவான நிகழ்வாக உள்ளது. ஆயினும், அவர்கள் உண்மை யிலேயே பேதுருவின் விடுதலைக்காக ஜெபித்தார்களா? அவர்கள் (யாக்கோபின் மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டது போல) இதை[யும்] ஏற்றுக் கொள்ளும்படி ஜெபிக்கவில்லையா? மருந்துக்கு, காலத்துக்கு, சூழ்நிலை களுக்கு நாம் சரணடைகின்றோமா? தேவன் சாத்தியமற்றவைகளின் தேவனாக இருக்கிறார்! சபையானது எச்சரிக்கப்பட்டும் பயமுறுத்தப் பட்டும் இருந்தது, ஆனால் அவர்கள் உண்மையில் எதற்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்?

இது பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்திற்கான ஒரு தெளிவான நிகழ்வாகவும் இருந்தது. யாக்கோபு மரித்தார். பேதுரு உயிர் வாழ்ந்தார் ... இதுவே ஜெபத்தின் புரியாத புதிராக உள்ளது. சகோதரர்கள் ஜெபித்த போது, தேவன் செயல்பட்டார். தேவன் அவர்களின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளித்தார். ஜெபிக்கின்ற இந்த சபையாருக்குப் பதில் அளிக்கத் தேவன் மறுக்கவில்லை.

இது வேடிக்கையாகவும் இருந்தது! பேதுருவே தாம் கனவு காண்பதாக நினைத்தார்! பேதுரு, நகைச்சுவையாக, மரணச்சிறையில் ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். இது எதிர்பார்க்குதலை அல்ல ஆனால் [விடுதலையாகும் எண்ணத்தையே] கைவிட்டு விட்ட நிலையையே அடையாளப்படுத்திற்று. அவர், சபையார் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்த வீட்டிற்குச் சென்றார். எங்கு செல்ல வேண்டும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். நீங்கள் கலந்து கொள்ளு கிற சபை, ஜெபிப்பதற்கு சபையார் எங்கே கூடுவார்கள்? யாருடைய வீட்டில்? இப்போது சூழ்நிலையானது "இன்னும் வேடிக்கையாக"க் கூட மாறிற்று. பேதுரு தமது உயிருக்குப் பயந்து கொண்டு, கதவைத் தட்டினார். அவர் உரத்துச் சத்தமிடவோ அல்லது மிகப் பலமாக[கதவை]த் தட்டவோ முடியாதிருந்தது. "அற்பப் பெண்ணான" ரோதை என்ற அடிமைப் பெண் கதவண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டாள். ஒருவேளை அவள் அங்கிருப்பதும் அவளது ஜெபங்களும், எண்ணப்படாது இருந்திருக்கும்! வேடிக்கையா யிருந்தது! பின்பு, இன்னும் வேடிக்கையாக, அவள் கதவண்டையில் சென்றும்கூட, அவரை உள்ளே அனுமதிக்கும்படி கதவைத் திறக்காதிருந் தாள்! அவரை கதவு தட்டும் நிலையிலேயே விட்டுவிட்டு, அவள் "நமது ஜெபம் கேட்கப்பட்டது!'' என்று கூறும்படி ஜெபக்குழுவினரிடம் சென்றாள். அவர்கள் அவளைப் பரியாசம் செய்து திட்டினார்கள். பேதுரு தொடர்ந்து தட்டிக் கொண்டிருந்தார் - இது உண்மையற்றதாக உள்ளது. பின்பு, "ஜெபிக்கும் சபையார்" கதவு தட்டப்படுதலைப் பற்றி விளக்கப் படுத்தினார்கள்: "அது அவருடைய தூதன்." ஜெபித்துக் கொண்டிருந்த சகோதரர்களால் உண்மையை நம்ப முடியாதிருந்தது, ஆயினும் மூட நம்பிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்களால் ஒரு "ஆவியை" ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்தது, ஆனால் ஒரு "சரீரத்தை" ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதிருந் தது. சிறைச்சாலையில் இருந்து வெளியேறுதல் என்பது ஒரு ஜெபக்கூட்டத் தினுள் செல்லுவதைக் காட்டிலும் சுலபமாய் இருந்ததென்று பேதுரு

கண்டறிந்தார்! இது நம்மீதும் - நமது ஜெப வாழ்வின் மீதும் - சம அளவில் ஒரு விளக்கவுரையாக உள்ளதா? நாம் உண்மையிலேயே என்ன ஜெபிக்கின்றோம் ... எதிர்பார்க்கின்றோம் ... நம்புகின்றோம்? கடைசியில் கதவு திறக்கப்பட்டது, பேதுருவே அங்கிருந்தார்! அவர்களுடையது அவிசுவாசத்தின் ஒரு தெளிவான நிகழ்வாக இருந்தது. நீங்கள் ஜெபிக்கும் போது, ஒரு நாளேட்டைப் பராமரிக்கின்றீர்களா? ஒவ்வொரு ஜெபமும் எப்போது, எங்கே, எப்படி பதில் அளிக்கப்பட்டது என்பதை எழுதி வைத்துக் கொள்கின்றீர்களா? நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?

பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் அபாயம்

> *அப்பொழுது அவர்கள் [யூதர்கள்] கேட்டதை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார், அவர்கள் ஆத்துமாக்களிலோ இளைப்பை அனுப்பினார் (சங். 106:15).*
>
> *கடவுள்கள் நம்மைத் தண்டிக்க விரும்பும்போது, நமது ஜெபங்களுக்கு அவர்கள் பதில் அளிக்கின்றார்கள் (ஆஸ்கர் வைல்டு).*
>
> *கடவுள்கள் ஒரு மனிதன் மீது கோபமாயிருக்கையில், அவன் விரும்புவதை அவனுக்கு அவர்கள் தருகின்றார்கள் (கிரேக்கர்கள்).*
>
> *... மனிதன் மிகவும் பலவீனமாயிருக்கின்றான்,*
> *அவன் மிகுந்த அறியாமையிலும் பார்வையற்ற நிலையிலும் இருக்கின்றான், தேவன் அவ்வாறு இருப்பதில்லை. நமது சொந்த வேண்டுகோள்களினால் நாம் அழிந்துபோகாதபடிக்கு, சிலவேளைகளில் அவர் இரக்கத்தினால் நாம் கேட்பதைத் தராதிருக்கின்றார்.*

யாத்திராகமத்தில் யூதர்கள் தங்கள் அன்றாட உணவான மன்னாவைக் குறித்து முறுமுறுத்து முறையிட்டார்கள். தேவன் அவர்களுக்குக் காடைகளை அனுப்பினார் (எண். 11:31-33). சுவையான இறைச்சி அவர்களின் பற்களுக்கிடையில் இருந்தபோதே, தேவன் அவர்களைத் தண்டித்தார். இந்த வரலாறு அதிர்ச்சியூட்டுவதாக, பயமுறுத்துவதாக, தாழ்மைப்படுத்துவதாக உள்ளது. தேவன் நமது ஜெபங்களை நமது சொந்த அழிவுக்குப் பயன்படுத்தலாம். எண்ணாகமம் 11ல் எல்லா மக்களும் தோல்வியடைந்தார்கள். அவர்கள் யாவரும் “பரிதாபமான ஜெபத்தை” ஏறெடுத்தார்கள். (1) மக்கள் முறுமுறுத்தார்கள். “பாழாக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை”ப் போல, அவர்கள் தேவனைத் தொல்லைப்படுத்தினார்கள். முறுமுறுத்தல் பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். தேவனுடைய பழிவாங்குதல் துரிதமானதாகவும் பயங்கரமானதாகவும் இருந்தது. (2) மோசே “தமது பரிதாபத்திற்குரிய குழுவில்” தேவனிடத்தில் அழுது புலம்பினார். அவரும்கூட தேவனைத் தொல்லைப்படுத்தினார். அவர் விட்டு விலகி விடுவதை முன்மொழிந்தார்;

ஒரு பலவீனமான ஜெபத்தில் அவர் தம்மைக் கொன்றுபோடும்படி தேவனிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டார். (3) விஷயங்களைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளும்படி எழுபது மூப்பர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். (4) "நன்கு முதிர்ந்த யோசுவா" கூட, மற்றவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னபோது, மோசேயின் மீது பொறாமை கொண்டார். இது இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் ஒரு பயங்கரமான நாளாயிருந்தது. தேவன் அவர்களின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளித்தார், பின்பு தண்டனையை நிறைவேற்றினார். மக்கள் விரும்பி யதைத் தேவன் அவர்களுக்கு கொடுத்தபோது, அது நேர்ப்பொருளில் அவர்களைக் கொன்று போட்டது!

நீர் பதில் அளித்த ஜெபங்களுக்காக நன்றி
நீர் பதில் மறுத்த ஜெபங்களுக்காக நன்றி ...
என்னைப் பாதித்த புயல்களுக்காக நன்றி,
நீர் வழங்கிய யாவற்றிற்காகவும் நன்றி ...
வேதனைக்காக நன்றி மகிழ்ச்சிக்காக நன்றி ...
வசதிக்காக நன்றி வருத்தத்திற்காக நன்றி.
ஒருவரும் அளவிட முடியாத கிருபைக்காக நன்றி ...
ஒப்பிடுதலுக்கு அப்பாலான அன்பிற்காக நன்றி.

தேவன் மிகவும் நல்லவராக இருக்கின்றார்! அவர் இஸ்ரவேலரிடத்தில் கிருபையுள்ளவராக, மோசேயிடத்தில் பொறுமையுள்ளவராக, எழுபது மூப்பர்களிடத்தில் ஞானமுள்ளவராக, யோசுவாவிடத்தில் இரக்கமுள்ள வராக இருந்தார்.

பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இன்னொரு நிகழ்வு, எசேக்கியா அரசரை உள்ளடக்குகிறது (2 இரா. 20:14-37; 2 நாளா. 32:20-26; ஏசா. 38:1-8). ஒரு நிகழ்வானது வேதாகமத்தில் மூன்று முறைகள் காணப்படுதல் என்பது கவனத்தை ஈர்ப்பதாக உள்ளது. ஏசாயா (தேவன் சார்பாக) எசேக்கியாவிடம் அவர் மரிக்கப்போவதாகக் கூறினார். எசேக்கியா சுவர்ப்புறமாகத் தமது முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு அழுது ஜெபித்தார். ஒருவேளை அவர் முற்றிலும் சுயநலமுள்ளவராய் இராதிருந்து இருக்கலாம் - அவரது பணி நிறைவேறாது இருந்தது, அவர் அதை முடிக்க விரும்பினார் என்பதாக இருக்கலாம். அவரது நோக்கங்கள் எதுவாயிருப்பினும், தேவன் அவரது ஜெபத்தைக் கேட்டார், அவரது கண்ணீரைக் கண்டார். தேவன், எசேக்கியாவுக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகள் கூட்டித் தருவதென்ற வாக்குத் தத்தத்துடன் மற்றும் ஒரு அற்புதத்துடன் ஏசாயாவைத் திரும்பவும் அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார். மோசே விரைவிலேயே மரித்துப் போன மனிதராயிருந்தார்; எசேக்கியா மிகவும் நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்த மனிதரா யிருந்தார். எசேக்கியாவை - தாழ்மையல்ல - பெருமையே ஆட்கொண்டது! "அவர் தேவனிடத்தில் பேசி வெற்றி கொண்டாரே!" இது ஜெபத்தின் இடமாக இருப்பது இல்லை. தேவன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிப்பதைக் கவனித்தல் என்பது நமக்குப் போதித்து, நம்மைத் தொட வேண்டும்! அந்த கூடுதலான ஆண்டுகளில் எசேக்கியா நினைவுச் சின்னமான பல "பெருமைத் தவறுகளை" செய்திருந்தார். அவருக்கு மனாசே என்ற மகனும் இருந்தார்,

இவரே அவருக்குப் பின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று, கீர்த்தியற்ற வகையில் ஆட்சி செய்தார். மனாசேயின் பாவங்களின் நிமித்தமாகத் தேவன், “இஸ்ரவேலை ஒரு பாத்திரத்தைப் போலத் துடைத்துப் போட்டார்.” எசேக்கியா தேவனால் எந்த அளவுக்கு வளம் பெற்றாரோ அந்த அளவுக்கு அவர் பாவம் செய்தார் என்பதே இங்கு முரண்பாடாக உள்ளது.

சாராம்சத்தின் காலவேளை

பதில் அளிக்கப்பட்ட இன்னொரு மனங்கவரும் ஜெபம் லூக்கா 1ல் உள்ளது. சகரியாவும் எலிசபெத்தும் நல்ல, ஜெபிக்கின்ற மக்களாக இருந்தார் கள். அவர்கள் ஒரு மகன் வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். பல ஆண்டு களாக அவர்கள் ஜெபித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். அவர்களின் காலம் கடந்திருந்தாலும் அவர்கள் தொடர்ந்து ஜெபித்தார்கள். சகரியா (ஆசாரியர் களின் வாழ்வில் மாபெரும் சிலாக்கியமாகக் கருதப்படும்) ஆலயப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்தபோது, காபிரியேல் என்ற தூதன் அவரிடத்தில் வந்தார். சகரியா உள்ளே தூபம் காட்டிக் கொண்டிருந்த வேளையில், குடும்பத்தாரும் நண்பர்களும் வெளியே ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். சகரியாவின் ஜெபம் கேட்கப்பட்டிருந்தது என்றும் அதற்குப் பதில் அளிக்கப்படும் என்றும் காபிரியேல் அவரிடத்தில் கூறினார். அவர்கள் யோவான் என்ற ஒரு மகனைப் பெற வேண்டியிருந்தது. அந்த மகன் தேவனால் தனிச்சிறந்த வகையில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு மனிதனா யிருப்பார். [இதைக் கேட்டதும்] சகரியா துள்ளிக்குதித்து, சந்தோஷத்தில் சத்தமிட்டிருப்பார் என்றே ஒருவர் நினைப்பார். அவர் கைவிட்ட நிலையில் இருந்தார்! (1) அவர் தமது ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளிப்பார் என்று [மனதின்] கீழ் ஆழத்தில் நம்பவில்லை. பல ஆண்டுகளாக அவரது ஜெபம் சந்தேகம் நிறைந்ததாக, சடங்காச்சாரமாகவே இருந்து வந்தது. (2) பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமது ஜெபம் பதில் அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்!

நாம் நமது பல ஜெபங்களுக்கு “கால வரையறையை” விதிக்கின்றோம். காலவேளை என்பதே எல்லாமுமாக உள்ளது. சகரியா, “நான் கிழவனாயிருக் கிறேன், என் மனைவியும் வயது சென்றவளாயிருக்கிறாளே” (லூக். 1:18ஆ) என்று நடுநிலையாகக் கூறினார். அவர் இன்னமும் தேவனிடத்தில் ஏமாற்றப்பட்ட உணர்வில் இருந்தார் - ஆம், தேவன் அவர்களின் ஜெபத் திற்கு மிகவும் தாமதமாகவே பதில் அளித்தார்! சகரியா பேசக் கூடாமல் ஊமையாக்கப்பட்டது ஏதோ தற்செயலாக நடந்த விபத்தல்ல! சகரியா தேவனைத் துதிக்கவும் அவருக்கு நன்றி செலுத்தவும் தவறினார். அவர், “இவன் பேர் யோவான்” என்று ஒரு எழுதுபலகையில் எழுதும் வரைக்கும் (லூக். 1:63ஆ) அவரால் பேச முடியாதிருந்தது. நினைவில் வையுங்கள்! தேவனுடைய தாமதங்கள் தேவனுடைய மறுப்புக்களாக இருப்பதில்லை!

தேவன் நமது ஜெபங்களைக் கேட்டு அவற்றிற்குப் பதில் அளிக்கின்றார்

தேவன் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கின்றார். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் ஜெபமும் கேட்கப்பட்டு, பதில் அளிக்கப்படுகிறது. (1) "இல்லை! அதை உனக்குக் கொடுக்குமளவுக்கு நான் உன் மீது அதிகமாய் அன்புகூருகின்றேன்." (2) "இல்லை! இப்போது இல்லை, ஆனால் பின்னால் - நீ இதற்குத் தயாராக இருக்கும் வேளையில்." (3) "ஆம்! நீ ஒருபோதும் கேட்க மாட்டாய் என்று நான் நினைத்தேன்." (4) "ஆம்! மற்றும் இன்னும் அதிகமாகவே உள்ளது!"

ஆகையால், ஜெபம் என்பது அபாயமானதாக உள்ளது. நீங்கள் என்ன கேட்கின்றீர்கள் என்பது பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். கலக்கம் கொண்ட ஒரு பிரசங்கியார், தமது ஊழியத்தில் தேவன் விரைவாகச் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டார். அடுத்த வாரத்தில் அந்தப் பிரசங்கியார் அவரது பணிப் பொறுப்பில் இருந்து தூக்கி எறியப்பட்டார்! அகுஸ்தீன் என்பவர், "தேவனே என்னைத் தூய்மையாக்கும், என்னைத் தூய்மையாக்கும்" என்று கூறுவதுண்டு. அவர் இதில் இரகசியமாக, "இப்போதில்லை, கர்த்தாவே, இப்போதில்லை" என்று கூட்டிக் கொண்டிருந்தார். நீங்கள் ஜெபிக்கத் தொடங்கும்போது, நீங்கள் கேட்பதைப் பெறலாம். அசிசி நகரத்து ஃபிரான்சீஸ் என்பவர், தொழுநோயாளிகளுக்காக ஜெபித்தார்; விரைவிலேயே அவர் ஊழியத்தில் அவர்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். நாம், "இராஜ்யத்தின் எல்லைகளை விரிவாக்கும்" என்று ஜெபிக்கின்றோம். இது நம்மை ஊழியக் களத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறது. "உமது ஊழியத்தினால் எங்களை தேய்ந்துபோகப் பண்ணும்" என்று ஜெபித்தலானது நம்மை ஆராதனை ஊழியங்களிலும் கதவைத் தட்டுதல்களிலும் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும். ஜெபம் என்பது தப்பித்தல் அல்ல; அது ஒரு வெற்றிகொள்ளுதலாக உள்ளது.

தாழ்மைக்காக ஜெபித்தல் என்பது துன்புறுதலுக்காகக் கேட்குதல் என்பதாக உள்ளது. தேவன் தாழ்மையைக் கொடுக்க இயலாது, ஆனால் நாம் நம்மையே தாழ்த்தக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் அவர் நம்மை வைக்க முடியும். துன்ப காலங்களில்தான் நாம் தாழ்மையையும் பொறுமையையும் கற்றுக் கொள்ளுகின்றோம்.

"ஆண்டவரே, நான் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளுவதில்லை. நான் உம்மை நம்புகின்றேன். விசுவாசத்துடன் ஜெபிக்க எனக்குப் போதியும்."